

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 11 (340)
2019. gada
23. jūnijs

RAKSTNIECEI UN DZEJNIECEI JANĪNAI BABREI - 100

Janīna Babre dzimusi 1919. gada 5. jūlijā Daugavpilī, kur viņa apmeklēja arī pamatskolu un vidusskolu. Vēlāk viņa studēja Rīgā, Latvijas Universitātē filozofiju, ko turpināja arī Minhenē.

Iebraukusi ASV, viņa beigusi koledžu un ieguvusi skolotājas tiesības, lai varētu strādāt skolā. Pirmā vieta ir katoļu skolā, bet vēlāk Ilinoisas valsts skolā „Arlington Heights”.

Pirmā laulība ir svētīta ar vienu dēlu, bet vīrs miris karā kā lidotājs. 1951. gadā noslēdz laulību ar Pēteri Babri. Šī laulība ir ļoti saskanīga un laulātie viens otru atbalsta kā materiāli, tā arī morāli un garīgi. Nostrādājusi skolās divdesmit gadus J.Babre samērā agri aizgāja pensijā. Rakstniece mirusi Floridā, 1983. gada 19. jūlijā.

Viņa vēlējās strādāt literārā darbā, ko jau bija uzsākusi Latvijā, uzrakstot dažas dzejas. Tā pēc aiziešanas pensijā J.Babre uzsāk ļoti ražīgu darbu literārā laukā. Tam viņa nododas ar visu

savu sirdi un dvēseli, lai dotu no tā, kas viņai mājā sirdī, tas ir, ārkārtīgi lielo Dieva mīlestību. ASV viņa publicē vairākas grāmatas, no kurām vispirms jāpiemin „Meditācijas”, „Meditācijas naktī”, „Svētums nav greznība” par svēto mocekli M.Kolbi, kas atdeva savu dzīvību, lai glābtu kādu citu, „Gaisma no Austrumiem.”

Dzejniece daudz rakstījusi arī periodikā, sniegusi daudzus priekšlasījumus. Lai varētu ko vērtīgu un garīgu dot citiem, viņa sapratusi, ka vispirms pašai tas jāiegūst, jo no tukšas sirds neko nevar citiem iedot. Tādēļ viņa devās daudzos ceļojumos un sevišķi centās apmeklēt tās vietas, kur varētu labāk saprast mūsu Pestītāju Jēzu Kristu, Viņa garu, Viņa lielo mīlestības spēku, ko Viņš nesīs pasaulei. Viņa četras reizes ir apmeklējusi Svēto zemi, vairākas reizes Romu, arī vairākas reizes Vidus un Tālos Austrumus.

Janīna Babre vienmēr steidzās pie Dievmātes, lūdza viņas aizbildniecību un patvērumu. Viņa nenogurstoši svētceļoja uz Fatimu Portugālē, Gvadelupi Meksikā, Nācareti Svētajā zemē un Loreto Itālijā, kurp, pēc nostāstiem, eņģeļi esot pārnesuši

(turpinājums 4.lpp)

DIĒVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Jaunavas Marijas mājiņu, kurā viņa dzīvojusi virs zemes.

Savam pēdējam svētceļojumam Janīna Babre pat veltīja atsevišķu dzeju grāmatu -

Svētdiena, 23.jūnijs. Parastā liturģiskā laikposma 12.svētdiena.

Sv. Jāņa Kristītāja dzimšanas dienas svinības. Draudzes svētki.

Vissv. Sakramenta adorācija.

8.00 Sv. Mise par +Andri Pīteranu un lūgšana „Svētais Dievs”

9.15 Marijas Leģions Svētdienas sk. telpās

11.00 Galvenā Sv. Mise par draudzi un Procesija ar 4. Evaņģēliju dziedājumiem

15.00 Sv. Mise (bērniem) par Melnalkšņu, Grunvaldu un Lucānu dzimtu dzīvājiem un mirušajiem

18.00 Jēzus Sirds litānija

18.30 Sv. Mise par Tomiņu ģimeni – Daini, Inu un Ričardu

Pirmdiena, 24.jūnijs.

Sv. Jāņa Kristītāja dzimšanas svinības.

8.00 Sv. Mise par +Jevgeniju, +Martiņu un Lindas dzimtas mirušajiem

Jēzus Sirds litānija

Otrdiena, 25.jūnijs.

8.00 Sv. Mise par stiprinājumu Laimas dzīvē

Jēzus Sirds litānija

19.00 Sv. Mise Biķernieku slimnīcā par Gabrielu Lilo un visu dzimtu

Trešdiena, 26.jūnijs.

8.00 Sv. Mise devēja nodomā

Jēzus Sirds litānija

16.30 – 18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 27.jūnijs.Svētais Irenejs. Bīskaps un moceklis. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par dvēselēm šķīstītavā, par kuram neviens nelūdza

Jēzus Sirds litānija

Piektdiena, 28.jūnijs. Vissv. Jēzus Sirds. Svinības.

8.00 Sv. Mise par + Ceroni Bīlmani

Jēzus Sirds litānija un uzpurēšanās akts

Pilnas atlaidas par uzpurēšanās aktu

Vissv. Jēzus Sirdij. Šodien atturība no gaļas ēdieniem nav saistoša

Sestdiena, 29.jūnijs. Sv. apustuļi Pēteris un Pāvils. Lieli svētki. Obligātas svinības.

8.00 Sv. Mise par draudzi

11.00 Sv. Mise par Normundu

Verhoustinski

12.30 Kristības

18.00 Jēzus Sirds litānija

18.30 Sv. Mise par +Pēteri Beitānu

Ziedojumi tiek vākti Vatikāna kūrījai

Svētdiena, 30.jūnijs.

Parastā liturģiskā laikposma 13.svētdiena.

8.00 Sv. Mise par +Lūciju, +Donātu,

+Regīnu Ruskūļiem un lūgšana

“Svētais Dievs”

9.15 Marijas Leģions Svētdienas sk. telpās

11.00 Galvenā Sv. Mise par +Lidiju

Liepnieci

15.00 Sv. Mise (bērniem) par +Martiņu

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles garīdznieku kontaktālrūņi

Sv. Jēkaba katedrāle:

tālr. 67326419

Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:

tālr. 67224314, mob. 27001445

Pr. Valters Vārpsalietis, vikārs:

mob. 25920913

Diak. Gunārs Konstantinovs:

tālr. 67326419, mob. 29654800

Kļavu un + Antonu Anspoku
18.00 Jēzus Sirds litānija un himna “Dievs,
mēs Tevi slavējam”
18.30 Sv. Mise par draudzi

Pirmdiena, 1.jūlijs.

8.00 Sv. Mise Vārpsaliešu ģimenes nodomā
pateicībā par saņemtajām žēlastībām

Otrdiena, 2.jūlijs.

8.00 Sv. Mise par +Teklu Prikuli
11.00 Sv. Mise Gaļņezera pansionātā
16.30 – 18.30 Grēksūdze

Trešdiena, 3.jūlijs. Sv. apustulis Toms. Svētki.

8.00 Sv. Mise par + Anneli, +Leoniju un
+Viktoru Dēdeļiem

Ceturtdiena, 4. jūlijs.

8.00 Sv. Mise devēja nodomā

Piektdiena, 5. jūlijs.

Jēzus Sirds godināšana.

8.00 Sv. Mise par Irinu, Lidiju, Jeļenu,
Jevgeniju, Juriju, Tatjanu, Aleksandru,
Nikitu un Anastasiju
Jēzus Sirds dievkalpojums

Sestdiena, 6. jūlijs.

Jaunavas Marijas godināšana.

8.00 Sv. Mise par Irēnu, Māri, Rihardu,
Arnoldu un + Zinaīdu
Jaunavas Marijas litānija un uzupurēšanās
akts
11.00 Kristības

Svētdiena, 7. jūlijs.

Parastā liturģiskā laikposma

14.svētdiena. Jēzus Sirds godināšana.

Vissvētākā Sakramenta adorācija.

8.00 Sv. Mise par draudzi un lūgšana
„Svētais Dievs”
9.15 Marijas Leģions Svētdienas sk. telpās
11.00 Galvenā Sv. Mise par draudzi un
Jēzus Sirds dievkalpojums

15.00 Sv. Mise (bērniem) par +Andreju Jodi
18.00 Rožukronis
18.30 Sv. Mise par +Anitu Avdejevu

Pirmdiena, 8 jūlijs.

8.00 Sv. Mise par +Viktoriju Lempu

Otrdiena, 9. jūlijs.

8.00 Sv. Mise par Egijas Balodes veselību
19.00 Sv. Mise Onkoloģijas centrā

Trešdiena, 10. jūlijs.

8.00 Sv. Mise par +Konstantīnu Ignatoviču
16.30 – 18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 11. jūlijs. Sv. Benedikts,abats, Eiropas aizbildnis. Svētki.

8.00 Sv. Mise par +Mariju Štrausi

Piektdiena, 12. jūlijs.

8.00 Sv. Mise par +Jāni Vītolu un
dzīvajiem – Anastasiju un Leonu Žoglām,
par viņu veselību

Sestdiena, 13. jūlijs.

8.00 Sv. Mise par Lidijas Dobes veselību

Svētdiena, 14. jūlijs.

Parastā liturģiskā laikposma

15.svētdiena.

8.00 Sv. Mise par Brazovsku ģimeni un
lūgšana „Svētais Dievs”
9.15 Marijas Leģions Svētdienas sk. telpās
11.00 Galvenā Sv. Mise par +Valeriju
Lūmani
15.00 Sv. Mise (bērniem) par Sondores
Ritas, Birutas, Jautrītes, Viktorijas veselību
un par Zvejnieku Lūkasu, Linardu,
Eduardu, Andri – veiksmi studijās
18.00 Vesperes
18.30 Sv. Mise par draudzi

Svētceļojums uz Aglonu

1. - 13.augusts.

Vada pr. Valters

Plašāka informācija pie pr. Valtera

RAKSTNIECEI UN DZEJNIECEI JANĪNAI BABREI - 100

(turpinājums no 1.lpp)

“Celā uz Loreto”.

Ko viņa sludināja, to arī praktizēja savā dzīvē. Viņa bija dievbijīga ar lielu mīlestību uz Dievu. Katru rītu cēlās agri, lai aizietu uz dievnamu un Svētājā Misē tiktos ar Dievu katru dienu, vai tā bija auksta, vai lietaina diena – viņai nebija par grūtu. J.Babre kādreiz izteicās: „Ja mēs neejam pie Kristus, kā gan mēs varam kaut ko labu citiem dot?”

J.Babre bija darbīga, mīlestības apgarota, ar milzīgu enerģiju un atsacīšanos no sevis, lai kalpotu citiem. Savā grāmatā „Ceļā uz Loreto” Janīna saka: „Ir tikai viena mīlestība – saule, kurā katra gaisma dzimst, un – jūra, kurā satek visas straumes un varavīksne, kas arvien met tiltu starp Dievu un cilvēku. Ir tikai viena izdevība – visa sākums un visa mērķis – Dieva mīlestība.” To viņa pauda visur – prātos, rakstos un savā dzīvē. Kāda kritiķe par viņu raksta – Janīna Babre savas dvēseles meditācijas ir izteikusi dzejā, kur apvienots latviskais ar vispārcilvēcīgo, vispārcilvēcīgais ar kristīgo un kristīgais ar tīri katolisko. Dzejās, kas ir psiholoģiski patiesas, filozofiski dziļas un reliģiski pareizas. Izteiksme ir moderna un skaidra. Viņa parādīja noturību, neatlaidīgu enerģiju un daudzas tādas īpašības, kas ir vajadzīgas tieši sabiedriskajam

darbiniekam. Viņa bija veiksmīga šajā darbā – prata to organizēt, prata darbu kārtot, prata darbā ieinteresēt un aizraut citus.

Apbrīnojamā kārtā spējai būt enerģiskai, praktiskai, organizētājai, ierosinātājai un neatlaidīgai darba darītājai, J.Babre spēja pievienot un harmoniski piesaisīt savu iekšējo cilvēku. Dzejnieki un domātāji dzimst nevis dzīves skaļumā un dzīves troksnī – viņi dzimst vientulībā un klusumā. Šo vientulību un klusumu zināja arī mūsu dzejniece. Par to liecina arī viņas dzeja. Viņas dzeja ir augusi šajā iekšējā garīgā cilvēka lietpratībā un šī cilvēka meklēšanā. Tur auga arī citi spēki – garīgie spēki.

Viņa ir dzimusi dzejniece un viņas dzeja runā par dažādām lietām. Viņa runā par Latviju, par Latvijas slāpi. Viņa runā par Latvijas maizi. Viņa runā par Latgales Māti un par visu to, kas saistīts ar Dzimteni. Viņa runā par mīlestību, bet visam tam pievienojas klāt kāds cits motīvs, kas ir galvenais, un kas strāvo cauri visai viņas dzejai, visam viņas literārajam darbam - tās ir viņas reliģiskās izjūtas un reliģiskie meklējumi, un tie aug arī no viņas būtiskā, garīgā kodola.

Tā nebija tikai kāda ārēja piedeva. Ir jau daudzi dzejnieki, kas sacer reliģiskas dzejas, bet J.Babres dzeja auga arī no reliģijas kā no sākotnējā iekšējā garīgā pārdzīvojuma, un tā ir liela starpība. Un šajā ziņā J.Babre ir vienreizēja un arī divreizēja mūsu latviešu literatūrā. Raksturīgi, ka šis garīgais cilvēks, kuram ar interesi varēja sekot, kā viņš veidojas un aug no gada uz gadu, sākot no pirmā dzeju krājuma un ejot uz nākamajiem dzeju krājumiem, paliek arvien pilnskanīgāks un bagātāks. Kā viņā izpaužas moderna garīga

cilvēka iekšējās cīņas ar viņa šaubām un ar viņa pārliecībām, ar viņa sāpēm un viņa cerībām, ko modernais cilvēks pārdzīvo. Tas viss strāvo J.Babres dzejā kā īsts pārdzīvojums, kas plūst no kādiem iekšējiem avotiem, kas ir saistīti ar cilvēka iekšējo garīgo kodolu.

Viņai nepatika tie rakstnieki un dzejnieki, kas rakstīja pliekani, par dzīves niekiem. Dzejniekam jāvēlās pārdzīvot un izteikt dzīves dziļākās problēmas. Pēc savām spējām un ievirzēm viņa to arī darīja. Viņa urbās dziļākās dzīves problēmās un zināja, ka tās nav atrisināmas nekad, ja cilvēks atšķelsies no Dieva, ja cilvēks būs zaudējis savu Dievu. Dieva meklēšana, Dieva faktu meklēšana kļuva par galveno domu viņas dzejā. Viņas tulkojumā iznāca kāda grāmata „Svētceļnieka pārdzīvojumu atklāsmē.” Tur pats interesantākais bija tas, ka kāds krievu svētceļnieks meklēja tā saucamo sirds lūgšanu jeb iekšējās lūgšanas atrisinājumu – kā tuvoties Dievam un kā tuvoties debesu valstībai. Tulkojums bija ļoti labs, un arī Janīna centās panākt šo iekšējo sirds lūgšanu, jo visas šīs problēmas bija skārušas arī Janīnu. Sirds lūgšana ir ceļš uz Dieva valstību.

Starp rakstnieces un dzejnieces Janīnas Babres darbiem izceļas viņas triloģija, kurā viņa atstāta Svētos Rakstus trijās daļās – „Mīlestības derība”, „Jēzus Nācarietis” un „Svētā Gara Baznīca.”

Bībelei jeb Vecajai derībai veltīto grāmatu viņa nosauc par „Mīlestības derību.” Parasti Vecās derības Dievs tiek uzskatīts kā bargais Dievs. Turpretim mūsu rakstniece Janīna Babre jau savas grāmatas nosaukumā „Mīlestības derība” ietver, ka Vecās derības

Dievs ir mīlestības Dievs, kas noslēdz mīlestības derību ar ebreju jeb jūdu tautu. Šajā tautā Dievs sagatavo visu cilvēci Pestītāja Jēzus Kristus sagaidīšanai un uzņemšanai.

Savā otrajā grāmatā viņa raksturo Jēzus Kristus uzņemšanu, norādot, ka Evaņģēlijā ir liecināts, ka pat savējie Viņu neuzņēma ne tikai Viņam piedzimstot, bet visā Viņa dzīvē, līdz beidzot piekala Viņu krustā. Liekas, ka viss būtu zudis. Turpretim Jēzus ceļā uz Emmausu saviem mācekļiem izskaidro Svētos Rakstus un jautā: „*Vai tad Kristus nebija jācieš, jāmirst un jānokāpj kapā, lai augšāmceltos un ieietu mūžīgajā dzīvē?*” (Lk 24, 26).

Īstenībā Jēzum Kristus nebija jācieš, bet Viņš uzņēma uz sevi cilvēku pārkāpumus, tāpēc mūsu dēļ Viņš cieta, nomira un augšāmcelās, lai mums padotu roku, kad nāks brīdis, lai arī mūs augšāmceltu no kapa. Viņš pat apsolīja, ka, krustā piesists, Viņš visus apskaus un piekļaus pie savas sirds (sal. Jņ 12, 32). Vēl iepriecinošāki Jēzus vārdi, kad krusta nāvē Viņš par tiem, kas viņu mocīja un nonāvēja, aizlūdza: „*Tēvs, piedod viņiem, jo viņi nezina, ko dara*” (Lk 23, 34). Šajos Jēzus vārdos ir visa mūsu paļāvība uz Dievu, ka Dievs mūsu pārkāpumus neieskaitīs un augšāmcelšanās dienā mūs uzmodinās līdz ar mūsu aizgājēju Janīnu Babri.

Savā trešajā grāmatā viņa stāsta par Svētā Gara Baznīcu. Kristus Baznīcu viņa nosauc par Svētā Gara Baznīcu un atstāta tās dzimšanu un veidošanos apustuļu laikos. Svētie Raksti vēstī, ka apustuļi bija izbijušies pēc Jēzus Kristus nāves. Mazdūšībā un bailēs viņi ieslēdzās savās telpās, lai netiktu apcietināti un nonāvēti. Saņēmuši Svēto Garu, viņi drosmīgi atvēra

durvis, izgāja visā pasaulē un visur sludināja Jēzu Kristu un Viņa augšāmcelšanos, liecinādami: „Jēzus Kristus, kas bija krustā sists un miris, ir augšāmcelies” (sal. Rom 14, 9).

Apustuļu ticība un cerība, viņu augšāmcelšanās dienas gaidas ir sasniegušas mūs visus. Mēs esam laimīgi, jo piederam pie Kristus Baznīcas, tāpat kā mūsu aizgājēja Janīna Babre, kas to sludināja, izskaidroja un tik ļoti ieslēdza savā sirdī.

Janīnas Babres sirdī dziļi skanēja kristīgā latvieša ticības un latviešu tautas mīlestības balss, kas vienmēr un visur pamudina un stiprina ticībā Dievam un brīvai Latvijai. Pat pēc dzejnieces nāves viņas balss arvien maigi atskan viņas atstātajā mantojumā – viņas grāmatās, dzejās un skaņu platēs.

Ar dzejnieces sirds smalkjūtību Janīna Babre dziļi izjuta un pārdzīvoja trimdas latviešu smeldošās ilgas pēc Dzimtenes brīvības un par latviešu tautas likteni. To visu viņa apvija ar gaišas cerības ticību Dievam.

Latviešu rakstniecībā ir dziļi ticīgi rakstnieki un dzejnieki. Tomēr Janīna Babre izceļas pāri visiem, jo viņas darbi un dzejas ir ne tikai katoļu sabiedrībā, bet ir uzņemti, atzīti, apbrīnoti, bez konfesiju izšķirības, arī citur.

Svinot Janīnas Babres simtgadi, novērtēsim viņas kristīgo kultūras mantojumu, lai līdz ar tā pārņemšanu mēs būtu aizvien uzticīgāki Baznīcas un Jaunavas Marijas bērni!

Koncerts svētdien 19.maijā

BAZNĪCU NAKTS JĒKABA KATEDRĀLĒ

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāle, kas ir arī Rīgas arhibīskapa sēdeklis, Baznīcu naktī 7.jūnijā vēra savas durvis apmeklētājiem jau otro reizi. Kā Baznīcu nakts vadmotīvu draudze bija izvēlējusies Jāņa Atklāsmes grāmatas vārdus “*Es daru visu jaunu*” (sal. *Atkl* 21, 5) un turpināja pagājušajā gadā sāktu tradīciju – viduslaikos celtajās, askētiskajās velvēs iedzīvināt vizuālās un skaņu mākslas sintēzi. Apmeklētājus pie ieejas sagaidīja Lauras Oses darbs “Grāmata”, veidots kokā kā cilvēka rokas, taču izstādes tēmas kontekstā saprotams, ka tā ir mūsu pašu, mūsu ģimeņu, tautas un pat visas cilvēces vēstures grāmata, ierakstīta Kunga rokās, kurš katru brīdi visu dara jaunu. Baznīcu nakts izstādei bija izvēlēti mākslinieku, kā arī vairāku skolu audzēkņu darbi, kuru saturā skatāms kāds lūzuma moments – vecā beigu un jaunā sākums.

Tēlotājmākslai šajā gadā bija pievienojusies arī vārda māksla – gleznotājs Jānis Anmanis, šīs izstādes goda viesis, senajā katedrālē iepazīstināja ar savu jaunāko, Latvijas simtgadei veltīto grāmatu “Dievzemīte”, kurā apkopotas viņa rakstītās haikas un darbu reprodukcijas.

Ja pagājušajā Baznīcu naktī, ieejot katedrālē, apmeklētāja acs varēja kavēties dažādu gleznotāju krāsās notverto domu atspulgos, tad šogad priecēja arī tekstila darbi un stikla instalācijas. Prāvāks bija kļuvis arī mūziķu pulks, kuri vēlējās vadīt pa krāšņiem skaņu rakstiem izaustu ceļu uz jauno, ko radīs pats Dievs, koncertos, kuri sekoja viens otram līdz pat pasākuma noslēgumam. Apmeklētājus ar klasiskās mūzikas skaņdarbiem priecēja dziedātāji Juris Vizbulis, Inese Jasmane-Rūrāne,

ar dzidru skaņu tiem pievienojās flautists Manuels Fernandezs, ērģelnieks Jānis Karpovičs, Jēkaba katedrāles koris ar ērģelnieku Andreju Danski, Kultūras pils "Ziemeļblāzma" jauktais koris "Vivat", kā arī lietuviešu vijolniece Lijana Žiedelytė un muzikālo ceļu noslēdza Šauļu kamerkoris "Bičiuliai", kurš Baznīcu naktī viesojās jau otro gadu.

Pasākums Jēkaba katedrālē iesākās ar īsu V.E. Rīgas arhibīskapa metropolīta Z.Stankeviča uzrunu, kurā viņš pievērsa klātesošo uzmanību Vārda radošajam spēkam – kā tas iemiesojas dažādajos mākslas veidos – Vārds top krāsa, skaņa, forma. Mākslinieks, saņēmis Iemiesotā Vārda spēku, vēlas to nest tālāk krāsā, formā, skaņā un ar mākslas darba skaistumu liecināt par Vārdu, kas reiz ienācis pasaulē.

Pēc arhibīskapa uzrunas dažus vārdus sanākušajiem sacīja arī gleznotājs Jānis Anmanis un uzdāvināja Katedrālei bīskapa Vilhelma Ņukša portretu.

Izstādes ierīkotāja Nora Skara bija gādājusi, lai mākslinieku domas un pārdzīvojums uzrunā no visdažādākajiem rakursiem – līdzīgi, kā Dievs ienāk cilvēka vecajā, pierastajā situācijā pat neticamos veidos un apstākļos, lai mudinātu pieņemt jauno. Daži darbi nāca it ka no debesīm – nolaižoties no ērģeļu balkona, citi, uzlikti uz molbertiem vai statīviem apkārt baznīcai, šķīta kā nule pabeigti, liecinot par mākslinieka mūžīgo tiecību uz radišanu - atkal un atkal ietērt matērijā vārdus, ko mākslinieka sirdī izrunā Mūžīgais Vārds.

Šobrīd Baznīcu nakts mākslas svētki Jēkaba katedrālē jau ir vēsture, mēs nezinām un tikai jaunajā Jeruzalemē ieraudzīsim šī notikuma augļus, bet Tas, kurš ir Ceļš, Patiesība un Dzīvība, ved tālāk – māksliniekus, mūziķus, Baznīcu nakts veidotājus un katru, kas bija atnācis, lai veldzētos skaņā, krāsā un formā izteiktajā Dieva skaistumā.

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles draudze sirsnīgi pateicas māksliniekiem Jānim Anmanim, Tatjanai Nežbertei, Magonei Boleiko, Ilzei Pauliņai, Laurai Osei, dziedātājiem Jurim Vizbulim, Inesei Jasmanei-Rūrānei, flautistam Manuelam Fernandezam, vijolniecei Lijanai Žiedelytėi, ērģelniekiem Jānim Karpovičam, Andrejam Danskim, Jēkaba katedrāles korim, Kultūras pils "Ziemeļblāzma" korim "Vivat", Šauļu kamerkorim "Bičiuliai", izstādes ierīkotājai Norai Skarai, Rīgas Valsts 3.ģimnāzijas, O.Kalpaka daiļamatu pamatskolas, Rīgas angļu ģimnāzijas un Rīgas katoļu ģimnāzijas audzēkņi. un visiem Katedrāles brīvprātīgajiem, kas ar savu darbu palīdzēja idejai tapt par Baznīcu nakts mākslas svētkiem.

Stella Jurgena

*Rīgas Katoļu ģimnāzijas skolēni
svētdien 12.maijā*

PAR LATVIJU UN BRĪVĪBU

Pēc Cēsu kaujām 1919. gada 3.jūlijā tika noslēgts Strazdumuižas pamiers, saskaņā ar kuru vācu karaspēks jāizved no Latvijas. 6. jūlijā Rīgā ienāk Ziemeļlatvijas brigāde, bet 8.jūlijā Pagaidu valdība Kārļa Ulmaņa vadībā ar tvaikoni „Saratov” atgriezās Rīgā. Pārorientēšanās vāciskākās politikas virzienā, kā to vēlējās A. Niedras valdība, savās konsekvencēs varēja nozīmēt tikai pakārtošanos vācu politiskajiem mērķiem. Tam tautas vairums nekādi nebūtu pievienojies un tas būtu nozīmējis cīņu ne tikai pret lieliniekiem, bet arī pret tautas vairākumu. Otrkārt, vācu karaspēka vienības Latvijā atradās ne tikai ar pasaules kara uzvarētāju – sabiedroto ziņu, bet arī pēc to vēlēšanās, lai aizkavētu lieliniecisma tālāku izplatīšanos. Kaut arī cariskās Krievijas atjaunošanas nodomu dēļ sabiedroto politika Latvijas telpā tad vēl bija ļoti nenoteikta, tomēr sabiedrotie nekad nebūtu pielaiduši, ka sakautā Vācija nostiprinās Baltijā un tur paplašina savu telpu vai politisko iespaidu. Uz šīs politiskās kārts lika Kārlis Ulmanis un spēlē uzvarēja.

Latvijas atbrīvošanās cīņās sākās jauns etaps ar Latvijas armijas izveidi 10.jūlijā un pirmā virspavēlnieka ģenerāļa Dāvida Sīmansona (1859-1933) iecelšanu. Toreiz daudzi spieda karavīriem roku un teica: „Cik labi, ka tev jau

zobens pie sāniem, cel to un bez goda nenolaid! Tavs pienākums, svēts uzdevums ir karot, cīnīties. Pārnāc ar krustu, vai paliec zem krusta. Tas ir tavs, tieši – tavs pienākums.” Tā teica daudzi, ļoti daudzi, ne vien skolotāji, protams, kuriem likās, ka tā ir dzīves dabiskā iekārta: vieniem jācīnās, bet otriem jāuzmudina. Un šādā ziņā aizmugure var izrādīties stiprāka par fronti. Tā bija pieņēmusi vārdu un noteikšanu, bet kāds izrādījās šis vārds? Gan cildinājumi, ordeņi un goda zīmes, kurus piesprauda kāda varenāka un lielas pašapziņas pilna roka, bet nereti arī kritika.

Svinot Latvijas armijas simtgadi, lai mūsu sirdīs ir pateicība tiem, kuri karoja un atdeva savas dzīvības par patiesām brīvības un uzplaukuma vērtībām!

RKĢ bērnodārza audzēkņi
Svētdien 12.maijā

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga,

LV-1050

Tālr.: 28882358

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. P. Kļaviņš

Datorsalikums: Stella

Metiens: 450 eks.

www.jekabakatedrale.lv

